

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਪੱਖ।

* ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਗੋਪੀ ਰਾਮ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਲੋਕ ਰਾਮ, ਉਰਫ ਲੋਕ ਨਾਥ- ਜਵਾਬਦਾਰ।

1952 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 95

ਲੀਗਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ—ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤ— ਇੱਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਅਤੇ ਖਤਰਨਾਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼—ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਟਿਕਾਉ—ਨਿਯਮ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ—ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼, ਵਾਲੀਅਮ V, ਅਧਿਆਇ 6-ਸੀ—ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਮੁਢਲੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਜੀਆਰ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਲੀਡਰ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਲੀਗਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 13 ਅਤੇ 14 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੀਆਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਸਨ। 1326 ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ [ਵੋਲ. VHI ਦਾ ਬਚਾਅ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਬਿਆਨ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਸਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ - ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਾਂ ਫਰਜ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਚਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਕਰਤੱਵ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਾਲੇ ਲਈ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕਰਤੱਵ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸੰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਜ਼ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ। ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਫਰਜ਼ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਮੁੱਢਲੀ ਜਾਂਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਅਧਿਆਇ 6-ਸੀ, ਵਾਲੀਅਮ V, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਓਮ ਨਾਥ ਵੇਹਰਾ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਚੌਥੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜ਼ੀਰਾ, ਮਿਤੀ 23 ਫਰਵਰੀ, 1951 ਨੂੰ ਸੋਧਦੇ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਮਿਤੀ 25 ਅਕਤੂਬਰ, 1951 ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ (ਮੁਢਲੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ)

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਪਾਤਕ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ 500 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ) ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ 1,000 ਪੂਰੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ।

ਐਮਆਰ ਅਗਰਵਾਲ, ਅਤੇ ਐਸਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

DN ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ RN ਅਗਰਵਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਐਸ.ਐਮ. ਸਿੱਕਰਲ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਰਾਜ ਲਈ।

ਆਰਪੀ ਖੋਸਲਾ, ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ.-ਮੁਦਾਇਕ ਗੋਪੀ ਰਾਮ ਨੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਮੋਦੀ ਦੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ - 10,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। 1,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਜਾਏ 500 ਹਰਜਾਨੇ ਵਜੋਂ ਜੋ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹੁਕਮ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲੀ ਲੈਟ ਗੋਪੀ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਮੁਦਈ ਸਾਬਕਾ. ਡੀ. 1 ਮੁਦਈ ਲੋਕ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ 17 ਦਸੰਬਰ, 1946 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਸੀ। 19 ਮਈ 1947 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਗੋਪੀ ਰਾਮ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਜੋ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰ ਕੇ ਬਿਨਾਂ ਸੋਧੇ ਮੁਦਈ ਦਾਇਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਲੀਗਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 13 ਅਤੇ 14 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। 14 ਨਵੰਬਰ, 1947 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਭਾਵ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਗਾਹਕ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 2 ਦਸੰਬਰ, 1947 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝੁਠਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ।

ਮੁਦਈ ਲੋਕ ਰਾਮ ਜੋ ਕਿ ਜ਼ੀਰਾ ਦਾ ਵਕੀਲ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ। 1,000 ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਗੋਪ ਰਾਮ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਲੋਕ ਰਾਮ ਉਰਫ਼ ਬਦਨਾਮ ਸਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਲੋਕ ਨਾਥ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਰਕਮ ਕਪੂਰ, ਜੇ . ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਮੁੱਖ ਬਚਾਅ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਬਿਆਨ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਨ ਅਤੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁੱਖ ਟੇਨਟੇਬਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਸਹੀ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਦਾਲਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਝੁਠੇ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। 500 ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ 1,00 ਡਾਲਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਜ਼ੀਰਾ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਵਕੀਲ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜੋ ਗੈਰ- ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਨ। ਬਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਸਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਓਨੇ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਹਨ ਜਿੰਨੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਵੀ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਸਥਿਰਤਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਘੋਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਬਾਰ ਕਾਉਂਸਲ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। - ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਖੋਸਲਾ ਦੋਵਾਂ ਨੇ

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਗੋਪੀ ਰਾਮ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਬਿਆਨ ਲੋਕ ਨਾਥ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਕਿ ਉਹ ਲੋਕ ਨਾਥ ਕੇ ਸੱਚਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਾਂ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਉੱਦਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਉਸਨੇ ਗੋਵਿੰਦ ਬਨਾਮ ਗੰਗਾਧਰ , (1) ਵਿੱਚ ਬਥੇ f ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਰ ਕਾਉਂਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਸੀਆਈਐਲ ਐਕਟ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ > ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹੈਲਸਬਰੀਜ਼ ਲਾਅਜ਼, ਹੈਲਸ਼ਮ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਵੋਲ. 20, ਪੀ. 465, ਪੈਰਾ 564—

"ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜੋੜਦਾ, ਸਗੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਜੋ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਦਮ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੁਵੱਕਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਅਤੇ ਸੰਚਾਰਾਂ ਸਮੇਤ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਵੱਕਲ ਨੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ।

ਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਕਿ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ,

(1) ਏਆਈਆਰ 1944 ਬੰਬ 246

ਗੋਪੀ ਰਾਮ ਪਰ ਜੇ ਐਨਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਲੋਕ ਰਾਮ ਉਰਫ਼ ਈ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਜੇ ਆਰ ਲੋਕਨਾਥ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੇ ਵੱਟਪਾ ਕੌਨੇ ਬਨਾਮ ਮੁਥਕਰੱਪਨ (1) ਦੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਕਪੂਰ, ਜੇ.' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪਿੰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜੁਬਾਨੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ, ਜੋ ਪੁੱਛਗਿੱਛ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਝੂਠਾ ਹੋਣਾ ਖਤਰਨਾਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ। ਪੰਨਾ 539 'ਤੇ ਅਬਦੁਰ ਰਹਿਮਾਨ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ—

“ਬੇਸ਼ੱਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਯੋਗ ਗਲਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜੋ 49 ਮੈਡ ਵਿਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਲਈ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 315 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫਿਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਾਧਬ ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਨਿਮੇਦ ਚੰਦਰ, (2) ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਮੰਨੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਦਨਾਮੀ ਜਾਂ ਨਿੰਦਿਆ ਝੂਠ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ, ਚਾਹੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਜੱਜ, ਵਕੀਲ, ਗਵਾਹ ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਲਿਖੇ ਜਾਂ ਬੋਲੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਂ ਬਹਾਨੇ, ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ, ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਜਾਂ ਬੋਲੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਕੇਸ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਿਆਂ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ।

(ਆਈਜੇ ਏਆਈਆਰ 1941 ਮੈਡ. 538

(2) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1939 ਕੈਲ. 477

(1) AJ.H. 1943 Bom. 167

ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਗੋਪੀ ਕਾਮ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲੋਕ ਆਰਮੀ ਉਰਫ਼ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲੋਕ ਨਾਥ ਰਾਇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 7[^] ਜੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਓਜਰਸ ਆਨ ਲਿਬਲ ਏ ਪੀ ਯੂਰ > ਅਤੇ ਸਲੈਂਡਰ, 6 ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੰਨਾ 195 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ-

“ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋੜਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਜਿਸਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ। ਅਜਿਹੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਤਰਕ ਯੋਗ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਦਮ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ?*

ਹੇਬਡਿਚ ਬਨਾਮ ਸੈਕਲਵੇਨ (1) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਘਿਣਾਉਣੀ - ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਾਂ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦਾ ਇਮਾਨਦਾਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਾਲੀਸਟਰ ਦਾ ਕੇਸ ਜੋ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਲਿਲੀ ਬਨਾਮ ਰੋਨੀ (2), ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਸਦੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਆਚਰਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ, ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇਨਕਾਰਪੋਰੇਟਿਡ ਲਾਅ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੋਲੀ ਸਿਟਰਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿੰਦਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

1 (1) (1804) 2 ਕਿਊ ਬੀ. 54

2 2) (1892) 61 LJ (QBD) 727

ਗੋਪੀ ਰਾਮ ਮੈਂ ਹੁਣ ਲੋਕ ਰੇਨ ਉਰਫ਼ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ, ਜੇਨਰ ਬਨਾਮ ਡੇਲਮੇਗੇ, (1) ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਲੋਕ ਨਾਥ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸਬੰਧਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਰ ਕਪੂਰ, ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਅਣਜਾਣ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਗਲਤੀ ਤਾਂ ਸੰਚਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਇਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਥਾਣੇਦਾਰ ਦੇ ਥਾਣੇਦਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਮੁੜ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਾਂ ਫਰਜ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਚਾਰ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਕਿ ਇਹ ਮੌਕਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਮਾਨਿਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਕਰਤੱਵ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਈ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕਰਤੱਵ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਤਰ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਸੰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਜ਼ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ। ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਫਰਜ਼ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਓਜਰਸ ਆਨ ਲਿਬਲ ਐਂਡ ਸਲੈਂਡਰ, ਪੰਨਾ 207, ਅਤੇ ^ — ਹੇਬਡਿਚ ਬਨਾਮ ਸੈਕਲਵੇਨ, (2) ਦੇਖੋ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੈਰੀਸਨ ਬਨਾਮ ਬੁਸ਼ (3) ਦੁਆਰਾ ਆਧਾਰਿਤ ਕੇਸ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਸੰਚਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ 'ਤੇ ਸੱਚਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ।

(1) AJ.H. 1943 Bom. 167

- (1) **1891 AC 73**
- (2) **(1894) 2 QB 54**
- (3) **103 ਆਰਆਰ 507**

ਇਹ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਹੇਠ ਪੁਲਿਸ ਓਟਿਲ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਮਹਿਲਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ, ਨਾ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਮਹਿਲਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬਿਆਨ ਖਤਰਨਾਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਖੋ *ਗੰਗਾਪ- ਪੈਰੋਡਾ ਬਨਾਮ ਬਸਯ (੧)*। * ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿੱਠਣ ਲਈ 'ਨਿਯਮਾਂ ਨੰਬਰ ਨੰਬਰ' ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਅਧਿਆਇ 6-ਸੀ, ਭਾਗ V, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, X ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਐਚ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਸਤੂ ਹੈ - ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਤ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸੇਧਾਂ ਦਾ ਉਸਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾ ਪਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਬਣਾਇਆ . ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ tvholly ਝੂਠੇ ਸਨ.

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਾਂ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਭਾਵ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੱਚਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਹੀ ਉਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਫੇਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ